

Doista je impozantan broj koncerata kroz proteklo razdoblje postojanja »Collegiuma«. Ansambl je nastupio 414 puta, što je u prosjeku 27 koncerata godišnje. Za to je vrijeme izdano 9 kazeta i 3 ploče.

11. II. 1988. u Bazilici, u Palmotićevoj, praižvedena je *Kantata za soliste i orgulje, Carmen Boscovichianum* ili *Spomen mali velikom nam Ruđi*. Tekst je napisao dr. Vojmil Rabadan, a glazbu Boris Papandopulo, koji je i dirigirao izvedbom. Za orguljama je bila s. Imakulata Malinka, a solisti su bili: Darija Hreljanović, Cecilija Pleša, Zelimir Puškarić, Matiša Rajčić i Ante Mijač. Praižvedbu, nažalost, nije doživio pisac stihova dr. Vojmil Rabadan, čije su zabilješke o *Kantati* njegov posljednji zapis. Nakon praižvedbe *Kantate*, okupljeni ljubitelji glazbe dugim su pljeskom iskazali oduševljenje umjetničkom daru.

Uskršnja misa u zagrebačkoj katedrali bila je veličanstvena. »Collegium« je izveo Mozartovu *Krunidvenu misu, Hvali duše Krste Odaka, te Händelov Alleluia* s punim sastavom orkestra zagrebačkih glazbenika i pojačan članovima zbora »Ivan Goran Kovačić«.

Polovićom svibnja održan je u remetskom svetištu znanstveni simpozij, prigodom 700. obljetnice tog svetišta, na kojem je »Collegium« izveo nekoliko marijanskih moteta. Ansambl se ponovo odazvao pozivu na nastup u staračkom domu u Cvjetnom naselju. Program s većim brojem solističkih točaka oduševljeno je pozdravljen.

Koncert u Hrvatskom glazbenom zavodu 18. 5. 1988. bio je marijanski koncipiran i dao je najljepši pečat godini, koju je papa Ivan Pavao II posvetio Bogorodičici. Izvedene su *Ave Marie* Brucknera, Monteverdija, Stravinskog, Kokota, Janačeka, da bi koncert svršio veličanstvenim Charpentierovim *Te Deum* kao hvala Bogu za Marijinu godinu. Dvorana je bila puna do posljednjeg mjesta, a koncert je dobio iznimno dobre kritike.

Na Duhove je ansambl pjevao sv. mišu u Jurjevskoj kapeli. S. Cecilija još jednom se odazvala pozivu staračkog doma u Cvjetnom naselju, održavši tamo solistički koncert 26. svibnja.

U lipnju je »Collegium« snimio 7 moteta u kapeli Nadbiskupskog dvora po narudžbi RTV Zagreb. Krajem lipnja još jednom je izveden u zagrebačkoj katedrali Charpentierov *Te Deum* kao zahvala za akademsku godinu u gradu Zagrebu.

Još jedan koncert zapečatio je ovogodišnji rad ansambla. Bio je to solističko-komorni koncert na Rapskim večerima 31. 7. 1988. u katedrali na otoku Rabu, a izveli su ga vokalni i instrumentalni solisti CPMS s djelima: Bacha, Telemanna, Jelića, Lukačića, Ziania i drugih.

Ansambl je u ovom razdoblju, ne računajući redovite mjesečne nastupe u zagrebačkoj katedrali, održao petnaestak koncerata izuzetno opsežnog i zahtjevnog programa i time nastavio svoj intenzivni angažman na polju duhovne glazbe.

L. J. T.

KONCERTNA SEZONA 87/88. U SUBOTICI

Koncertnu sezonu 87/88. otvorio je violinist Ilija Grubert iz SSSR-a sa svojim koncertom u sinagogi, izvodivši solo sonate Eugena Ysaye. Veoma je opažen koncert mladih vojvođanskih umjetnika koji su pod nazivom »Vojvođanska filharmonija mladih«, izvodili djela: C. M. Webera, L. van Beethovena, C. Francka i St. Divjakovića. Dirigent je bio Igor Gjadov iz Zagreba. Sredinom rujna, zagrebački gosti Valter Dešpalj — violončelo i Dušan Bogdanović — gitara priredili su solističku večer svirajući duete: A. Vivaldija, Ch. Schafrahta, L. Boccherinija i An. Dvoraka. U listopadu gostovao

je Mješoviti zbor RTV Atena (Grčka). Zbor Radio-televizije Atena prezentirao je uglavnom skladbe grčkih autora, a zatim pjesme R. Schumanna, Anatolija Dvoraka i J. Brahmsa. Zborom je ravnao Andonis Kondou-Georgiuo uz glasovirsku pratnju Kalliopeia Germanoua. U istom mjesecu subotički komorni orkestar koncertirao je s pijanisticom Ritom Kinkom (Novi Sad) i violinistom Emilom Gabrić (Subotica). pod vodstvom Tibora Pekar komorni orkestar je izveo dva koncerta: A. Vivaldija, zatim Locatellijev *Concerto grosso* i Bachov *Koncert za klavir i orkestar*.

U studenom je opažen koncert subotičke filharmonije. Filharmonija je izvela: uvertiru *Ivan Sunjanin* M. Glinke, *Koncert za klarinet i orkestar* A. Grgina i Schumannovu simfoniju *Proljeće*. Filharmonijom je dirigirao Matija Murenji, a solist na klarinetu bio je gost iz Sarajeva Laslo Barat. Subotički mladi umjetnici Jožef Ziga (violina) i Katarina Peter (klavir) priredili su koncert sa subotičkom filharmonijom svirajući: *Koncert za violinu u d molu* H. Wieniawskog i *Koncert za klavir i orkestar u a molu* E. Griega, te uvertiru *Hebriđi* F. B. Mendelssohna. Filharmonijom je upravljao Matija Murenji. Solistički koncert je priredio, u velikoj dvorani stare gradske kuće, beogradski pijanist Dušan Trbojević. Trbojević je svirao skladbe: W. A. Mozarta, L. van Beethovena, Fr. Chopina i Fr. Liszta.

Mlada profesorica subotičke Muzičke škole Elvira Husar osnovala je subotičku filharmoniju mladih sabravši učenike srednje i visoke Muzičke škole. Za par godina ona je sa filharmonijom uspjela prirediti nekoliko vrijednih koncerata. U siječnju 88. g. priredila je koncert sa mladim sviračima izvodivši djela: S. Zlatića, F. Farkasa, E. Laloa, J. Haydna i J. Bengrafa. Solisti su bili M. Stolz na flauti, I. Fürstner na oboi i N. Kolešar na klarinetu. U istom mjesecu koncertirao je Subotički ženski zbor pod dirigiranjem Matije Murenjija. Ženski zbor je u sinagogi prezentirao pjesme: B. Smetane, G. P. Palestrine, A. Gabriellija, M. Molcera, E. Kerekesa, G. Elingtona i P. Tumbasa. U dvorani stare gradske kuće solistički koncert je dao Mateja Marković violinist iz Novoga Sada. On je uz glasovirsku pratnju Nade Pečvar svirao skladbe: Bacha, Vivaldija, Prokofjeva, Stamniza, Hrištića i Bartóka. Radovan Jakovčić, violončelist iz Beograda koncertirao je u sinagogi svirajući dvije sonate. *Sonatu u D duru* J. S. Bacha i *Sonatu br. 6* Zoltana Kodalya. Zajednički koncert su priredili subotička filharmonija, penzionerski muški zbor »Bratstvo« i komorni ženski zbor iz Subotice. Prezentirana su djela: Nikolaja, Schuberta, Gotovca, Offenbacha, Verdija, Zajca i Kodalya. U ožujku je značajan bio koncert Rite Kinke, pijanistice iz Novog Sada. Ona je svirala *D dur toccatu* J. S. Bacha, *Sonatu u f molu* Brahmsa i *24 preludija* Fr. Chopina. U istom mjesecu je Komorni orkestar Muzičke akademije iz Novog Sada izveo *Concerto grosso u a molu* G. F. Händela, *Koncert za violončelo i orkestar u B duru* L. Boccherinija i Schubertov kvintet *Pastirka*. Zajednički koncert su priredili subotički amaterski zborovi KUD »Bela Bartok« iz Cantavira, KUD »Bunjevačko kolo«, KUD »Lányi Ernő«, »Pro musica« i zbor »Bratstvo« iz Subotice, zbor »Jedinstvo« iz Bajmoka i Ženski zbor mladih.

U dvorani gradske kuće gost iz DRNJ, Rolf-Dieter Arens svirao je na glasoviru skladbe Bacha, Mozarta, Beethovena i Mendelssohna. Subotičke umjetnice, Magdalena Sebenji — violončelo i Marija Sekely — glasovir svirale su djela: T. Vitalija, G. Valentinića, L. van Beethovena i D. Poppera. U dvorani Muzičke škole solistički koncert na glasoviru dao je Ranko Marković iz Beča. On je svirao djela: W. A. Mozarta, J. Brahmsa, A. Schönberga, J. M. Horvata, G. E. Winklera i R. Liebermanna. Subotička filharmonija je izvela djela F. Farkasa, G. Torellija, J. Haydna, B. Bartóka i S. Zlatića pod upravom Elvire Husar. Solist na trubi bio je Tibor Kerekeš iz Ljubljane. Apsolventi subotičke Muzičke škole priredili su dva puta koncert sa filharmonijom mladih iz Subotice. Apsolventi su pod dirigentskom palicom Elvire Husar izveli neke stavke ili cijele koncerte za različite instrumente. Subotički Centar za

kulturnu djelatnost organizirao je koncertni podij za mlade talente. Takav koncert je održan u svibnju kada je filharmonija nastupila s Katarinom Peter — glasovir, Jožefom Ziga — violina i Aleksandrom Velez — violoncello, izvodišći djela Tassarinija, Boccherinija, Thelmann, Granadosa, Wienianskog i Poppera. Početkom lipnja je opažen koncert katedralnog zbora »Szent Teréz« koji je priredio koncert povodom 140. obljetnice smrti Đure Arnolda i 950. obljetnice smrti sv. Stjepana, pokrštitelja Mađarskog naroda. Na koncertu su prezentirana djela: Bacha, Kodalya, Liszta, Pergolesija, des Presa, Radovića, Schmidta, Arcadelta, Rossinija i Gergelya. Gosti koncerta su bili Ferenc Gergely, orguljski umjetnik iz Budimpešte i E. Melinda Ovcarić, sopran solistica iz Zagreba. Zborom je ravnao regens katedrale Josp Mioč.

U dvorani gradske kuće koncertirao je Nikola Srdić — klarinet, i Nada Kolundžija — glasovir izvodišći djela Mozarta, Meistera, Poulenca, Widora, Vande, Stravinskog i Berse. Koncem lipnja koncert je priredio Istvan Varga iz Novog Sada. On je uz glasovirsku pratnju Andree Preger, svirao varijacije za violoncello na temu Juda Makabejac L. van Beethovena, zatim *Sonatu u A duru* i *Suitu za violoncello u A molu* M. Regera, te *Prvu rapsodiju za violoncello B. Bartóka*. Sezonu 87/88. završili su gudači iz Graza. Gudački trio iz Graza, Ernst Friessing — violina, Hans Gutmayer — viola, i Vinzenz Csonka — violoncello svirali su trija L. Boccherinija, M. Haydna, R. Marosa, J. Haydna i W. Bergmanna.

Josp MIOČ

KONCERT PRIGODOM 100. OBLJETNICE HKUD »LISINSKI« IZ NAŠICA

Hrvatsko kulturno umjetničko društvo »Lisinski« iz Našica slavi svoju 100. obljetnicu postojanja. U okviru svog bogatog ovogodišnjeg programa proslave ove obljetnice imali su, 8. travnja, svoj nastup u župnoj crkvi sv. Antuna u Našicama pod naslovom »BAROK

U GLAZBI« s ovim programom:

- G. Frescobaldi: *Toccata II*, orgulje,
D. Zipoli: *Offertorio*, orgulje,
G. de Marzi: *Signora dela zime*, mješoviti zbor,
S. S. Mokranjac: *Njest svjat*, mješoviti zbor,
J. Gallus: *Ecce quomodo*, mješoviti zbor,
D. Bortnjanski: *Angel vopijase*, mješoviti zbor,
J. Arcadelt: *Ave Maria*, mješoviti zbor,
Th. Dubois: *Toccata G-dur*, orgulje,
V. Lisinski: *Cum invocarem*, offertorij za solo sopran, mješoviti zbor i orkestar (za orgulje pripremio prof. Slavko Zlatić),
V. Lisinski: *Porin* — zbor *Hrvatica*, ženski pjevački zbor,
G. Verdi: *Nabukodonozor* — zbor *Židova* mješoviti zbor i orgulje,
Solo sopran: prof. Vesna JAJIĆ, Osijek,
Orgulje: prof. Hvalimira BLEDSNAJDER, Zagreb,
Zborovođa: prof. Marijan SLAKIĆ,
Voditelj: Ljerka PEIĆ, Našice.

Ugodaj posebno lijepe barokne crkve i skladnog pjevanja i glazbe podizao je duh k nadnaravnim doživljajima. Svakako je ovo izuzetan kulturni događaj za župu i mjesto Našice.

o. Ante PERKOVIĆ

ZAPJEVAJMO ŽUMBERAČKI

Uspeh se na brežuljak, jedan od mnogih što se međusobno gurahu kao da smetaju jedan drugom. Pružio se jasan pogled sve do Metlike okupane u suncu. Ras-kidane Žumberačke planine otvaraju vidike mnogim livadama, poljima i vinogradima koji kao da se otimaju zagrljaju bujnog zelenila šuma. Nalazim se na Žumberačkim planinama čiji je najviši vrh Sv. Gera s nadmorskom visinom 1181 m. Središnji dio ovoga kraja je s tipičnim kraškim osobinama kao što su npr. ponornice. Najveće rijeke su: Bregana, Kupčina i granična rijeka Krka. Doline vežu ovaj kraj sa Samoborom, Karlovcem, Metlikom itd.

Moja poznanica Dragica povede me u svoje rodno selo Badovince. Kamenita staza penje se. Gledam u geografsku kartu Žumberka, nađoh pravac. Svakihi desetak minuta sjela bih da malo predahnem. Usporedih to moje pješaćenje Žumberkom s Kalvarijom. Omaman miris čiste prirode lebdio je zrakom ovoga kraja.

Arheološka nalazišta govore da je Žumberak bio naseljen od prethistorije. Starije kameno doba ostavilo je u Podstražniku kraj Samobora tragove u obliku kamenog strugla i tragova vatre. Iz mlađeg kamenog doba su kamene sjekire. Kasno brončano doba ostavilo je traga u karakterističnim obredima kremiranja pokojnika i pokapanju kostiju u žarama. Željezno doba ima svoj trag u nekropoli kraj Gornje Vesi. Rimsko doba, doba antike obilježeno je u nekropoli (35 grobova) kraj Gornje Vesi. Naselje je nastalo u 1. st. naše ere kada su Rimljani gradili ceste radi trgovine vežući Emonu i Sisciu, od kojih je jedna vodila preko Žumberka. U 7. st. dolazi do naseljavanja Slavena, što potvrđuju grobovi s raznim predmetima. Slavenska su naselja rijetka.

Stigosmo u Badovince. Stalni stanovnici su samo jedan stari bračni par, roditelji moje poznanice. Ostali se pojavljuju s vremena na vrijeme, uglavnom ljeti. Ta itko bi zimi krenuo u ta sniježna bespuća. Za dva dana koje tu provedoh nisam čula dječjeg glasa. Ostatak tog lipanjskog dana iskoristila sam razgledavajući crkvu sv. Nikole, čiji toranj skromno izvirivaše iza brijega. Pođe s nama i Mara Badovinac rođena u Priselju. Nađosmo se pred malom crkvom kraj koje je groblje. Prozori razbijeni, a unutrašnjost govori da je tu za vrijeme II. svjetskog rata bila bolnica. Upitah moju znanicu: »Zašto ne poprave crkvu?« »Tko će ju popraviti? Moji stari roditelji, koji su jedini stanovnici tokom cijele godine«, odgovorila je. Ti usamljenici, poput vukova samotnjaka izviruju na kućnim vratima, čuvaju pradjedovski prag.

Tražila sam podatke o toj crkvi i saznadoh: U Badovincima je osnovana najstarija grko-katolička župa sv. Nikole 1620. g. a njoj su pripadale kapele u Sošicama, Kaštu i Radatovićima. Danas ta crkva čeka da zub vremena učini svoje. Nekad je tu živjelo znatno više stanovnika. Jedni pomriješe, a kuće im se porušile, drugi iseliše u prekomorske krajeve, a mlađi u potrazi za poslom odoše u veće gradove. Žumberak, nekad pun uskoka, danas je pust.

Zanimljiva je prošlost Žumberka koju ću ukratko opisati. Do 13. st. veći dio ovoga kraja pao je pod vlast austrijskih knezova i grofova pa je tako podijeljen između Hrvatske i Kranjske. Stanovništvo hrvatskog dijela živjelo je na imanjima hrvatskih plemića